

America și Germania conduc lumea, amăgind-o?!

Moto: *Bătăia de joc este o obrăznicie față de buna-cuviință!*

Aristotel – *Retorica*

Omenirea a ajuns, iată, să creadă că oricine poate, azi, să-nvârtă milioanele și miliardele de inimi, născând „*povești S.F.*”, ce par așa de adevărate, încât nimeni, aproape, nu-și mai bate capul ce scop au acele minciuni narative, demne de Cartea Recordurilor Snobismului Mondial!

Mă întreb, cu mirare: De ce această alegere după vânt, după bani, mărire și slavă, iar, în final, să-ți dai seama că, de fapt, totul se rezumă la a arăta cine e mai tare pe Terra?! Dar „*Pământul e al meu!*”, a spus Bunul Dumnezeu, și dreptate are, căci doar de El a fost făcut! Și-atunci, care este, totuși, interesul acestor alergări bezmetice după putere, și, mai ales, cine-i îndeamnă pe locuitorii Planetei să se comporte ca niște animale de pradă, setoase de sânge nevinovat?!

Un răspuns, cred, l-am găsit în „*Apocalipsa lui Ioan*”, în Cap. 13, unde ni se spune limpede (deși destul de încifrat, metaforic!):

„*Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară* (simbol al morții și al războiului, așa cum era, la daci, Zebeleides, n.n.), *care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur* (simbol al puterii diavolului, al Răului, n.n.).

Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi (E vorba de Germania, în Al Doilea Război Mondial, după cum reiese din alineatele anterioare ale Cap. 13, n.n.) *înaintea ei* (Deci, vaccinul Pfizer – la el se referă, după cum vom vedea – a fost conceput ca o armă biologică, de distrugere înmasă, chiar mai înainte de a începe cel de-Al Doilea Război Mondial! n.n.); *și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, și a cărei rană de moarte fusese vindecată* (Adică, Germania se refăcuse – cum bine vedem cu toții – după ce fusese înfrântă, devenind cea mai puternică economie europeană! n.n.)” (Biblia – *Apocalipsa lui Ioan*, Cap. 13, al. 11 și 12)

Dar, oare, Pfizer (această corporație farmaceutică americană, cu sediul la New-York) nu și-a dezvoltat și „*îmbogățit*” virusul Covid19, prin crearea unui vaccin, la care a contribuit și Corporația germană BioNTech?! Nu cele două corporații au „*realizat*” infailibilul vaccin, despre ale cărui afaceri de sute ori mii de miliarde de dolari/euro nu îndrăznește nici Comisia Europeană să vorbească?!

O, doar OMS, binevoitorul, umanistul ne-a spus că e așa de bun, încât putem să ne facem chiar două-trei!

Știe cineva despre această Planetă câți bani s-au realizat de către acea „*fiară cu două coarne* (Germania și America, n.n.) *ca ale unui miel* (Câtă blândețe în a te convinge să-l cumperi și să-l faci, Dumnezeule! n.n.), *dar care vorbea ca un balaur?*” (Adică, îndemnându-te, convingător și amenințator chiar, că e așa de bun pentru rostul existenței tale, încât, într-adevăr, se merită să trăiești... în ceruri! n.n.).

Deci, poți, cumva, să gândești până unde te poate împinge diabolica amăgire a unui „*biet melcușor cu două coarne*”, dar... coarne de drac, de vreme ce mintea lor și inima lor au fost ispitite de ban, de puterea lui, care, la rândul-i, trebuia investit în ceva, iar acel ceva trebuia să dubleze ori să tripleze câștigul realizat!

Și-atunci, iată, după părerea mea, cum forțele malefice ale acestei decăzute lumi, Sodoma și Gomora reînviata, au născocit iarăși un război între frați: între ruși și

ucraineni, căci cine ar fi avut de câștigat din cele două afaceri (fabricarea vaccinului Pfizer și vânzarea armamentelor), în afară de America și de Germania, care nici până în prezent cea din urmă nu a semnat, după Războiul al Doilea Mondial, un tratat de pace cu Federația Rusă?!

Practic, Germania și Rusia sunt și acum, iată, în război!

Astfel, America livrează din plin armament Ucrainei; la fel și Germania, iar afacerile acestea merg excelent, căci toată Uniunea Europeană (și România, desigur!) plătește acel armament.

Acest moment al declanșării „*operațiunilor speciale*” ale Federației Ruse împotriva Ucrainei, cred că sunt surprinse în pasajul ce urmează:

„Săvârșea (fiara, războiul, n.n.) *semne mari, până acolo că făcea să se pogoare foc din cer pe pământ* (e vorba de atacul rusesc cu rachete, dar și de *ploaia de foc, rusească*”, n.n.), *în fața oamenilor*.

Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele prin care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis (fiara – America și Germania, n.n.) *locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei* (e vorba de vaccinul anti Covid19, n.n.), *care avea rană de sabie și trăia*. (Deci, virusul Covid, creat de americani și de germani, a fost „*multiplicat*” prin „*disecare*” cu raze laser / „*sabia*”, creându-se, astfel, fidelă „*icoană a fiarei*”, pentru care nimeni nu-și asumă niciun fel de răspundere, în caz de reacții adverse, acestea fiind, încă, ținute „*la secret*”, dar pe care ei le cunosc foarte bine, așa cum părintele își cunoaște cel mai bine fiul!, n.n.).

Și i s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei (Deci, vaccinul „*icoana fiarei*” e viu și lucrează în ADN și în genomul primordial, tulburându-l, și stricând „*ordinea și armonia divină*”, cu care ne-a înzestrat Bunul Dumnezeu, n.n.), *ca icoana fiarei să vorbească* (Deci, ni se schimbă și modul firesc – de până acum – al gândirii și al zicerii trăirilor noastre dintâi, n.n.), *și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei*.

Și a făcut ca toți: *mici și mari* (copii și adulți, n.n.), *bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă* (injectarea vaccinului, n.n.) *sau pe frunte. Și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică: numele fiarei* („*certificatul verde*”, n.n.) *sau numărul numelui ei* (numărul sunetelor vaccinului făcut: Zeneca, Pfizer, Johnson, toate fiind formate din 6 sunete. Deci, **666, sunt sunetele celor 3 vaccinuri, n.n.).**

Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei (simbolul morții! n.n.). Căci este un număr de om (Citiți, vă rog, încă o dată cele trei nume enumerate mai sus și convingeți-vă singuri de adevăr! n.n.).

Și numărul ei este șase sute șazeci și șase”.

(Biblia – *Apocalipsa după Ioan*, Cap. 13, al. 11-17)

Și-atunci te-ntrebi, desigur, dacă ce i-a spus Iisus Hristos Sf. Ap. Ioan (printr-un înger, pe când acesta se afla în surghiun în Insula Patmos) este sau nu adevărat?

Eu cred că este, de vreme ce, iată, frații seucid între ei (rușii și ucrainenii), iar America și Germania livrează, în flux continuu, armament în Ucraina, negândindu-se decât la afacerile cu arme și cu seruri anticovid, ci nu la pace! Ba, încă se prefigurează un nou vaccin, după cum reiese tot din Biblie!

Cum acest capitol (Cap. 13) din „*Apocalipsă*” nu insistă decât foarte puțin asupra acestui aspect **al pogorării de foc din cer pe pământ, ă la fața oamenilor**, înclin să cred că acest nimicitor război fraticid se va încheia anul acesta, ajungându-se la o înțelegere tristă, ce va pune întreaga lume pe gânduri, și anume că omenirea a fost și încă este manevrată și amăgită de diavol și de uneltele lui!

Altminteri, cum am putea interpreta chiar începutul Cap. 14, în care ni se vorbește, cât se poate de limpede, că, în curând, va urma o invazie extraterestră, căci, altfel, lumea ar trebui să piară, iar Dumnezeu nu dorește, încă, „*moartea păcătosului!*”.

Ca să fiu cât mai convingător, voi reproduce doar două alineate din Cap. 14:

„*Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului* (Mielul fiind Iisus Hristos, n.n.); *și împreună cu el stăteau o sută patruzeci și patru de mii* (câte 12.000 din cele 12 seminții ale lui Israel, n.n.), *căci aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.*

Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vaietul unui tunet puternic; și glasul pe care l-am auzit, era ca al celor ce cântă cu alăuta și cântau din alăutele lor (Așa i-au întâmpinat preoții lui Dromihete pe macedonenii lui Lisimah, în sec. IV-III î.Hr., cântând din alăute; rușinându-se de acest gest de ospetie și de pace, cu care fuseseră primiți, Lisimah și-a luat falangele macedoneene și a trecut Dunărea, ducându-se de unde veniseră: la acele lor, din Macedonia. Exceptional gest!

Plin de demnitate, de prietenie și de înțelepciune! Asemenea gesturi, azi, parcă n-ar mai fi cu putință! Și, totuși, oamenii rămân tot oameni, atunci când se reazemă de Patrie și de Dumnezeu! n.n.).

Cântau o cântare nouă înaintea scaunului la domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor (în Biblie se vorbește de 24 de bătrâni; deci, la „o făptură vie” revin 6 „bătrâni”, ceea ce ne-ar putea face să credem că, într-adevăr, în Univers mai sunt încă patru civilizații, în afară de noi, pământeni! n.n.).

Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, căci fuseseră răscumpărați de pe pământ (Se subînțelege că din prima creație divină, realizată de Dumnezeu pe pământ, au fost răpiți/răscumpărați toți cei 144.000, care au populat alte planete! n.n.).

(Biblia – *Apocalipsa lui Ioan*, Cap. 15., al. 1,2 și 3)

De altfel, nu e prima dată, în Biblie, când se face vorbire de cele „*patru făpturi vii*” ! Ele apar încă în urmă cu 2600 de ani, la Ezechiel, care, iată, ce ne spune, pe când era în vremea robiei babiloniene, din 587 î.Hr.:

„*M-am uitat* (Ezechiel fiind la râul Chebar din Babilon – Irakul de azi, n.n.), *și iată că a venit de la miază-noapte un vânt năpraznic, un nor gros, și un snop de foc* (navă cosmică, desigur, n.n.), *care răspândea de jur-împrejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o aramă lustruită, care ieșea din mijlocul focului.*

Tot în mijloc, mai vedeau patru făpturi vii, a căror înfățișare avea o asemănare omenească (Deci, erau oameni, astronauti, n.n.)”

(Biblia – *Ezechiel*, Cap. 1., al. 4 și 5)

Și-atunci, de ce n-am crede că nu suntem singuri în Univers, că Bunul Dumnezeu ne-a creat pe toți și ne iubește, numindu-ne „*fiii Lui*” sau „*Fiii Soarelui*”, pe care nu vrea să-i lase să se rățăcească și să piară în bezna fără de sfârșit a prostiei și a lăcomiei?!

El vrea să ne de-a de-nțeles că nu doar că-i pasă de noi, că ne iubește, dar și că veghează permanent asupra noastră, cu toate că noi I-am întors spatele și ne credem a fi la fel de înțelepți

și de buni ca și El; că (ce prostie!) putem chiar „îndrepta” ce El a creat „greșit”, adică acel ADN, care, în mintea multora dintre noi, a devenit, acum, un laborator de inginerie genetică!!

În realitate, suntem, parcă, blestemați de moliciunea spiritului și de degradarea morală a acestuia, până acolo, încât chiar și unii prelați închid ochii la „noile norme de conviețuire”, când acestea ar trebui să fie ca, primăvara, floarea de cais pe ram; ca briza verde a mării, bățându-ne-n geam, ca amurgul de vară, pe cer spulberat, când intră Fecioara cu pruncul în sat, venind din umbră de verde cetină, spre Tine, Doamne, cu ochii-n lumină; cu dor de albastre ninsori, pe care, Iisuse, talpa-Ți cobori până la mine, în înfloritorul cerdac; și-n urmă-Ți, tot neamul meu geto-dac...

Că nu e în lume mai tristă ocară, decât părăsirea de Domnul, de Țară, iar cât acestea aici or să fie, inima-n mine freamătă;-i vie!...

P.S. „Operațiunile speciale” se vor încheia în curând, după care, însă, va începe un război între „Babilon”/Iranul și Irakul din vechiul Imperiu Neobabilonian, și Israel. „Babilonul” va cădea!

După acest război, se va produce **un nou vaccin teribil; vom fi și microcipați!** Nu ne vom mai putea odihni „nici ziua, nici noaptea!”.

Ca și cum n-ar fi de-ajuns, vor urma **două războaie foarte grele**: primul va fi „în vremea secerișului”, iar al doilea, „în vremea culesului strugurilor”: „Va curge sânge până la zăbalele cailor”, pe o distanță de 1.600 de stadii (aprox. 3 km).

Am putea deduce că primul din aceste două războaie se va duce între SUA și China, iar al doilea, între China și Taiwan! (Vezi Cap. 14, din „Apocalipsă”).

Susțin aceasta, întrucât la începutul Cap. 15 (din „Apocalipsa lui Ioan”) se vorbește de „o mare de sticlă amestecată cu foc”; adică, presupun că China va fi atacată de SUA și Israel cu o bombă atomică de o forță necunoscută până acum!

Evident, toate aceste afirmații sunt doar deducții ale interpretării unor fragmente din „Apocalipsa lui Ioan”, care (bine ar fi) ar trebui să ne frământă pe fiecare dintre noi, iar pentru aceasta nu ne rămâne decât să ne rugăm Bunului Dumnezeu să ne înroureze inima și cugetul nostru aplecat spre deznădejde.

De aceea, nu vă temeți! Nu suntem singuri! Dumnezeu e cu noi, întotdeauna!

Surpate,
31 ian. 2023

George Voica